

Sygn. akt III KK 124/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

Protokolant Dagmara Szczepańska-Maciejewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Józefa Gemry

w sprawie R. S.

skazanego z art. 258 § 3 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 14 grudnia 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 3 listopada 2015 r. sygn. akt II AKa .../15

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 10 kwietnia 2015 r. sygn. akt II K .../13,

p o s t a n o w i ł

1) oddala kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,

**2) uchyla zaskarżony wyrok w części, w jakiej utrzymano nim
w mocy skazanie za czyn z art. 197 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.
oraz odnośnie tego skazania wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia
10 kwietnia 2015 r. w sprawie II K ...13 (pkt III) i w tym zakresie na**

podstawie art. 439 § 1 pkt 9 w zw. z art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. i art. 537 § 2 k.p.k. postępowanie o ten czyn umarza,

3) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. F. - Kancelaria Adwokacka - kwotę 1476 zł (tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć) zł w tym 23 % VAT tytułem wynagrodzenia za sporządzenie kasacji i udział w rozprawie przed Sądem Najwyższym w ramach obrony R. S. świadczonej z urzędu,

4) zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego obciążając nimi Skarb Państwa,

5) kosztami procesu w części w jakiej umorzono postępowanie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wobec oddalenia kasacji i uznania jej za oczywiście bezzasadną, zgodnie z dyspozycją art. 535 § 3 k.p.k., uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego w części odnoszącej się do tego rozstrzygnięcia, nie zostanie sporządzone.

Jednocześnie, z urzędu, Sąd Najwyższy dostrzegł zachodzenie w niniejszej sprawie bezwzględnej przesłanki odwoławczej.

Jak wynika z akt sprawy, pokrzywdzona czynem z art. 197 § 2 k.k., którego popełnienie przypisano skazanemu R. S. – A. C. była słuchana w toku postępowania przygotowawczego tylko raz. Miało to miejsce w dniu 21 października 2013 roku – k. 50 – 53 akt sprawy. Podczas tego przesłuchania nie złożyła ona wniosku o ściganie dokonanego z jej pokrzywdzeniem przestępstwa zgwałcenia (zakwalifikowanego z art. 197 § 2 k.k.). Jej zeznania nie zawierają też jakiegokolwiek stwierdzenia, że jej wolą jest ściganie sprawcy tego czynu. W pozostałej części akt, w tym również w aktach dołączonych, także brak takiego wniosku. Omawianego wniosku pokrzywdzona nie złożyła również na rozprawie – k. 2920v – 2923, co więcej, zaprzeczyła wówczas, aby opisywane wcześniej przez nią zdarzenia miały w ogóle miejsce.

Bezsprzecznie w czasie wyrokowania – w dniu 10 kwietnia 2015 r., art. 205 k.k. już nie obowiązywał, a ściganie przestępstwa z art. 197 k.k. nie wymaga obecnie złożenia wniosku. Zauważyć jednak należy, że przepis ten uchylony został ustawą z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz ustawy -

Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 849), która weszła w życie z dniem 27 stycznia 2014 r. Tak więc w chwili sporządzania aktu oskarżenia w niniejszej sprawie, przepis ten nadal obowiązywał, co oznacza, że nie było możliwości postawienia R.S. zarzutu popełnienia czynu z art. 197 § 2 k.p.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. bez zgody na ściganie ze strony pokrzywdzonej. Niezależnie od powyższego, art. 3 cytowanej ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. wprost stanowi, że do czynów popełnionych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, art. 205 k.k. stosuje się w brzmieniu dotychczasowym.

W tej sytuacji stwierdzić należy, że w odniesieniu do czynu zarzuconego i opisanego w pkt III aktu oskarżenia zaistniała przesłanka z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k.

Zgodnie zatem z treścią tego przepisu, należało uchylić zaskarżony wyrok w części w jakiej utrzymano nim w mocy skazanie R. S. za popełnienie przestępstwa z art. 197 § 2 k.p.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., a także wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 10 kwietnia 2015 r. w sprawie II K .../13, w części rozstrzygającej o skazaniu za wymienione wyżej przestępstwo (pkt III wyroku SO) i w tym zakresie na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. i art. 537 § 2 k.p.k. postępowanie o ten czyn umorzyć.

Konsekwencją tego rozstrzygnięcia jest rozwiązanie kary łącznej orzeczonej w pkt V wyroku Sądu Okręgowego i konieczność wydania w tym zakresie wyroku łącznego.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.